

Енріке ГРАНАДОС

Pantaléon Enrique Costanzo Granados y Campiña
(1867 – 1916)

Гранадос народився в місті Леріда, у сім'ї військовослужбовця. Коли хлопчику було сім років, родина переїхала до Барселони, де він отримав перші уроки гри на фортепіано у Франсиско Хурнета і Хуана Пухоля, відомого композитора і педагога, серед учнів якого були також Рікардо Віньєс та **Ісаак Альбеніс**. У цей період Гранадос також вивчав теорію музики у Феліпе Педреля, активно цікавився іспанським музичним фольклором, що згодом справило вагомий вплив на його композиторську творчість.

У двадцятилітньому віці Гранадос вирушає до Парижа, де протягом двох років відвідував в якості слухача клас композиції Шарля Беріо при консерваторії. Повернувшись до Барселони, він почав виступати як піаніст, і в 1890 році в місцевому театрі відбувся його перший сольний концерт. Через деякий час Гранадос заявляє про себе і як про композитора, включивши до програми виступів Іспанські танці власної роботи. Вони мали великий успіх і незабаром були надруковані, ставши першими виданими роботами Гранадоса.

У 1898 з'являється перший великий твір композитора – опера «Марія дель Кармен», яка після постановки в Мадриді приносить авторові широку популярність по всій країні. Створена за іспанським сюжетом і пронизана національним духом, вона викликала захват у широкої публіки, а також у членів королівської родини, зокрема в короля Альфонсо XIII. Згодом оперу було поставлено у Валенсії та Барселоні.

На рубежі століть Гранадос захоплюється каталонською культурою і пише низку творів для місцевих театрів, які, однак, практично не були відомі за межами Каталонії. У 1900

він заснував у Барселоні Товариство класичних концертів, в якому іноді виступав як диригент, а рік потому, коли Товариство розпалося – музичну академію (що отримала згодом його ім'я), у якій працював до кінця життя. Приділяючи велику увагу питанням музичного викладання, Гранадос написав ряд педагогічних робіт. Не припиняючи концертної кар'єри, в цей період він виступає з такими відомими музикантами, як Жак Тібо, **Каміль Сен-Санс**, Пабло Казальс (з останнім його пов'язувала міцна дружба, йому присвячені кілька творів Гранадоса). На початку 1900-х Гранадос записав кілька творів на Вельт-мінйон.

До 1907 року ім'я композитора вже було відоме за межами Іспанії: **Габріель Форе** запрошує його в журі престижного композиторського конкурсу. У цей же час Гранадос починає роботу над своїм найвідомішим твором – сюїтою «Goyescas». Надихнувшись картинами Франціско Гойї, композитор склав два зошити фортепіанних п'єс. Перший з них було виконано в 1911 році в Барселоні, потім – у Парижі, а весь цикл – в 1913 в Мадриді. Сюїта мала величезний успіх, і Гранадос вирішив написати оперу, засновану на тих же музичних джерелах. В якості сюжету він вибрав твір Фернандо Періко. Робота над оперою почалася в 1913 році, прем'єра була намічена на 1914 в Парижі. Але почалася Перша світова. Протягом 1914-1915 років Гранадос допрацьовував твір, і лише 28 січня 1916 він був уперше виконаний в Нью-Йорку. Запізнившись на запланований прямий морський рейс до Іспанії, Гранадос та його дружина приймають рішення сісти на корабель, що йде до Англії. Там вони пересіли на пароплав «Sussex», що прямував до Франції. Але 24 березня 1916, під час проходження по Ла-Маншу його було атаковано торпедою німецького підводного човна. Від сильного удару багато кого з пасажирів викинуло за борт. Серед них опинилася і дружина Гранадоса. Він стрибнув за борт, намагаючись врятувати дружину, але потонув.